

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Dirissimum magi, & corpora & animas perdentis exemplum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

lum vel sexus, vel ætatis, vel condicionis discrimen verentur. Qui plus nocet, excellit. Numerus facinorum, est decus facinororum. Quamobrem scribit Theuetus, in Africæ oppido Guloza, Elzanam quemdam spatio duorum añorum, malis artibus, plus quàm octingentos homines interfecisse. Cardanus autem memorat, circa An. Domini 1536. *Salasbia circiter quadraginta viros ac feminas coniurasse, inter quos carnifex erat, ut cum pestis antea sanisset, tunc verò iam mitesceret, unguentum conficerent, quo tangentes portarum coronidas insicerent; pulverem quoq; confecisse, quem super veste clam spargerent; latuit aliquamdiu hac res, & sublatis multi. Sed cum cuiusdam nomine Neri fratrem, atq; unicum filium sustulissent: vixq; alij quàm Domini domuum, aut filij perirent: simulq; animadvertissent androgynam se in domos insnuantem, atque eos maxime perire, quorum domus ingrederetur, deprehensa coniuratione omnes exquisitissimis tormentis necati sunt: facti etiam, in pompa celebri divi cuiusdam decreuisse subsellis perunctis universos ciues occidere, paratosq; ad hunc usum supra viginti ollas, tentarunt & idem alij Geneva pest, dederuntq; pœnas.*

XIII.

Vidit & nostra ætas eiusmodi tragædias, & eò res processit, ut ex Germania propemodum Thessalia facta videretur. Sed ut palàm constet, quousque diabolica, apud homines, malitia excrescat, & libido nocendi, recenset Villamontius scelerum omnium scelestissimum quiddam, cui simile fando, vix quisquam audivit. Venetijs maleficus fuit, qui ad triremes accedere solebat. ibi, quasi miseratione tactus, stationes damnatorum & catenis alligatorum obiens consolabatur singulos, & cum eorum labores, & diuturnam terribis servitutis pœnam, ac lamenta, milleq; audivisset querelas; quasi misericors ac liberalis redemptor, quiritantibus promittebat liberationem, ea lege & conditione, ut illi vicissim redimenti suas animas venderent, dato chirographo, proprio sanguine notato, quo se se & dæmoni, & venefico addicerent. Pacto inito, pro singulorum anima decem aureos numerabat. Sacrilega venditio, crudelis emptio, sed rei emptæ longè immanissima possessio. Veneficus enim, ne mancipia à se emptæ, pactum rescindere, & condicionem possent retractare, quàm primùm ea in suam redegit potestatem, certo

contacta

Ant. Theuet.
l. 7. Cosmog.
cap. 33.

Cardan. l. 15.
de varietate
rer. cap. 80.

Villamont.
lib. 7. Itine-
rarij. cap. 33.

contacta veneno repente interemit, vt & corpora pariter, & animæ pessum irent. Quid dirius potest tota Acherontis curia in humanam perniciem excogitare? Ait autem Villamontius, se supplicio, quod de tam pestilente homine sumptum est, interfuisse. Nemo enim supplicio dignior est, quàm hoc hominum genus, quod quicumque magistratus finit vivere, reus est ipse omnium morborum, maleficiorum, homicidiorum, quæ in maledictis istis Orci ministris perpetrantur. *Maleficos non patieris vivere.* Exod. 22. 18. ait ad Iudices supremus Iudex. Imp. Constantinus A. & Iulianus Cæsar ad Taurum Præfectum Prætorio: *Etsi, aiunt homines magi, in quacumq; sint parte terrarum, humani generis inimici credendi sunt, quoniam tamen, qui in comitatu nostro sunt, ipsam pulsant quodammodo maiestatem. si quis magis, vel magicis carminibus assuetus, qui maleficus vulgi consuetudine nuncupatur, aut aruspex, aut ariolus, aut certe augur, vel mathematicus, aut enarrandis somniis occulans aliquam artem diuinandi, aut certe aliquid simile horum exercens in comitatu meo, vel Cæsaris fueris deprehensus, presidio dignitatis exutus, cruciatus, & tormenta non fugiat. Si verò consuetus fuerit, & ad proprium facinus detegentibus repugnauerit pernegando, sit equale deditus, unguisq; sulcantibus latera, perferat pœnas proprio dignas facinore.* L. et si. Cod. de malef.

C A P V T XX.

Sextam morborum, vulnerum, & extraordinariarum mortium causam, esse etiam alios homines, qui venefici non sunt.

Vid veneficos miramur, Orco mancipatos, morbos mortisque ferere? sub iugo sunt diaboli, vt sic agant, aguntur. Damna enim, quæ etiam solus creare potest cacodæmon, maule plerumque inferre per suos ministros, non tantum, quia quædam per homines potest perficere, quæ vel non posset, vel tam commodè non posset per semetipsum, vt dixi; sed etiam, quia sic existimat, se maiorem Deo iniuriam impingere, quando creaturis, præsertim baptismo tinctis & chrismate delibutis vitur in ignominiam Creatoris. Multi à consortio & familiaritate monstri Acherontici abhorrent, qui non abhorrent à con-